شل کاله پس بیا هم

ستا په نوم

لائق زاده لائق

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم ـــــ ستا په نوم

لیکوال ـــــ لایق زاده لایق

کمپوزنګ ـــــ ارشاد خان پښتو اکېډمي پېښور

وړومبے چاپ ـــــ ۱۹۹۳ء

دویم چاپ ـــــ ۲۰۱۲ء

شمېر ـــــ ۵۰۰

بیعه ـــــ ۱۵۰ کالدارې

چاپ ځائے ـــــ ضیاء پرنټرز پېښور

د ملاوېدو درک

- یونیورسټي بک ایجنسي خیبربازار پېښور ښار
- د پښتو اکېډیمۍ د کتابونو دُکان پېښور یونیورسټي او ددې ترځنګه د کتابونو هر لوئے دوکان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د خپلې ماشومې لور ,, زرقیش ،، په نوم چې زۀ ئې د ژوند د خوږو سره اشنا کړم او د خپلې لېونۍ مینې په نوم چې ماته ئې د اظهار چل ایزده کړو.

لایق زاده لایق

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندګلو

- نوم :- لايق زاده لايق
- کلے:- مدين ، ضلع سوات
- د پېدا کېدو نېټه :- **۱۵** جنوري **۱۹۵۹**ء
- زده کړه :-

لسم :- د هائي سکول مدين نه په کال **۱۹۷۵**ء کښې

څوارلسم :- د جهانزيب کالج سوات نه په کال ۱۹۸۰ء کښې

شپاړسم :- په سياسياتو کښې د کراچۍ يونيورسټۍ نه په کال ۱۹۸۲ء کښې.

شپاړسم :- په پښتو کښې د پېښور يونيورسټۍ نه په کال ۱۹۸۹ء کښې.

پښتو انرز :- د پېښور بورډ نه او ايل ايل بي د کراچۍ يونيورسټۍ نه.

- د خوښې استاذان د سکول په زمانه کښې :-

ښاغلے مياں صاحب جان ، ښاغلے اميرزاده مياں ، خدائے بخښلے شاه زمين مياں ، ښاغلے سراج الدين او خدائے بخښلے محمد علي جان.

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په جهانزېب کالج کښې :-

پروفېسرشيرافګن،پروفېسرنورمحمداوپروفېسرقادرخان

- په کراچۍ يونيورسټۍ کښې :-

ډاکټر منظور الدين احمد ، ډاکټر عادل حسين ، ډاکټر ارشد کريم او ميډم تنوير.

- د شاعرۍ ابتداء :- ١٩٧١ء نه
- د خوښې شاعر :-

ښاغلے امين الله خان (چې دآزادنظم ليکلومنفرداندازلري)

- د خوښې نثر ليکونکے :-

ښاغلے ګل افضل خان

- ليکلي کتابونه :-

1. محنت کا پهل چاپ ١٩٧٥ء
2. ګيلې (غزلونه) // ١٩٧٩ء
3. ويښې خوبونه (شاعري) // ١٩٨٢ء
4. صلوعليه وآله (نعتونه) // ١٩٨٩ء
5. ګل بانو ظفرخان (اولسي قيصه) // ١٩٩٠ء
6. ستا په نوم، داستاسو په لاسو کښې ١٩٩٣ء

- ناچاپ کتابونه :

1. ماته آئينه افسانې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

2. مشکنې شعري ټولګه
3. راځئ چې بیا اوخاندو د منتخب ټوقو ټولګه
4. لېونتوب شاعري

- لیدلي ځایونه د خپل هېواد ټول ښارونه اوپه خارجي هېوادونو کښې بنکاک، سنګاپوراواندونیشیا
- دا وخت د ریډیو پاکستان پېښور سینئر پروډیوسر
- خوښه مشغله :- په قول د رحمان بابا

زهٔ عاشق یم سروکار مې د ے له عشقه
نهٔ خلیل نهٔ داؤدزے یم نهٔ مومند

لایق زاده لایق
۳۱دسمبر ۱۹۹۳

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په نوم

چې کله د حالاتو جبر او د وختونو زور زياتي زما زړلي فکر او ژوبل احساس ته د اظهار چل زده کړو نو زۀ ئې شاعر کړم ـ ما چې بيا هر څۀ اوليکل ستا د نوم نه مې زار کړل ـ زما او ستا تر مېنځه که هر څو فاصلې اوږدې دي خو د جذبو تړون د وخت فاصلې کله هم نۀ دي منلي ـ زۀ د خپل زړۀ په هره درزا کښې ستا احساس ژوندے ساتم ـ

زما هم ارمانونه شته څۀ بُت خو نۀ يم انسان يم ـ زړۀ لرم او داسې زړۀ چې زما نه ډېر ډېر څۀ غواړي ـ خو ما په دغه غوښتونو کښې ستا ارمان په ډېر ناز ساتلے دے ډېر په ناز ـ ځکه چې دا ارمان مقدس دے او ولې نه چې ماته ئې د ژوند تېرولو چل زده کړے دے زۀ ئې دخيال د ښائستونو سره اشنا کړے يم ـ

دا هم ستا له مخه زما خيال سندريز دے زما فکر الوت کولے شي ـ کله تا پورې او کله د مکان نه تر لامکانه پورې ـ که تۀ نۀ وے ستا ارمان نۀ وے نو زۀ به ډېر نيمګړے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووم. زما سوچ به د ځان پورې محدود وو ،خو شکر دے نن زهٔ محدود نهٔ يم. زما دننه جهان ډېر لوئے دے.

زهٔ که هر څهٔ ليکم په دې خيال ئې نهٔ ليکم چې زما نوم دې په لويو ليکوالو کښې شمار شي .ماته دې خلق شاعر اووائي نا... باکل نه. زهٔ صرف دا غواړم چې زما نامه دې هم د مئينانو په لړ کښې شمار شي. زما دپاره دا د هر څهٔ هر څهٔ دي. ګني ما هم کولے شوه چې د کتاب په شروع کښې مې د څو محترمو او لوړو ليکوالو مقالې شاملې کړے وے او خپل ځان مې د روايتونو غلام کړے وے. خو زهٔ داسې نهٔ کوم د روايتي انداز نه تېښته کوم او ستا په نوم د خپل اظهار فېصله په هر لوستونکي پرېږدم. چې ايا ما د خپلې مينې حق تر کومې ادا کړے دے.

په درناوي

لايق زاده لايق

۳۱ دسمبر ۱۹۹۳ء

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په نوم ــــــ دويم چاپ

زما لېونۍ .... زما خيال دے چې ستا نه به زۀ هير يم .... ځکه چې وختونو ډېر اړخونه بدل کړي دي . او هاغه د ځوانۍ خوبونه .... هاغه لېوني يادونه به تاته اوس يو خوب ښکاري . داسې خوب چې هڅو تعبير نۀ لري .... خو تاته پته شته زۀ .... چې اوس هم يوازې کېنم نو هاغه لېوني وختونه مې را ياد شي .... هاغه زمونږ د کلي خړ پړ کورونه ، هاغه کچه ديوالونه هاغه د خاموشۍ ژبه د زړونو خبرې .... تاته ياد دي چې مونږ به په اخترونو کښې پير بابا له تلو .... زما بابا به ماته وئيل چې داسې نه څۀ حادثه اوشي خو زۀ د حادثو نه بې پروا وومه . ستا مور به تۀ هم منع کولې .... خو ماته ياد دي چې تا به ورته کومې کومې بهانې کولې .... ستا مور ستا په بهانو پوهيده خو تۀ وربانديې ګرانه وې . ځکه به ئې اجازت درکړو .... تاته ياد دي چې يو ځل د پير بابا د سيل ګاډي ډېره درنه جټکه خوړلې وه . هر څوک وارخطا وو .... ستا په سترګو کښې هم اوښکې وې .... او چې ما ستا د ګلابي مخ نه اوښکې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکولې ....نو د کلي زنانه ؤ راته پټ پټ کتل ....هغوي د ځان سره څۀ خبرې هم کولې ....خو ....مونږ دا خبرې نۀ اوریدې .ځکه چې زمونږ د زړونو جذبو خپلې خبرې کولې .او بیا چې تۀ د پیر بابا په زیارت کښې ولاړه وې دواړه سترګې دې پټې کړې وې په معصومو شونډو دې څۀ وئیل ....که هر څو زۀ ستا د مخ په تماشه ووم خو دغه دعا مې اوریده ....تا د خدائے پاک نه زۀ غوښتم او چې ما لاس دعا ته پورته کړۀ نو یوه ستا نامه مې خولې ته راغله .دغه ټولې لمحې دغه ټول یادونه زما په ذهن کښې هر وخت چورلکونه خوري.

ماته هاغه ورځ هم یاده ده چې تا یو ورځ زمونږ کره شوملې راوړې وې .او چې زۀ دې اولیدم نو شوملې درنه په زمکه پریوتې ....تۀ اتاله ولاړه وې او د ځان سره دې پټ پټ ژړل .ځکه چې تۀ د خپلې مور نه ویریدې ....خو ....چې زما مور درله دلاسه درکړه نو تۀ په ساه شوې ....بیا تۀ تر ماښامه زمونږ کره وې .هاغه ورځ ....هاغه ټولې لمحې ماته د اختر نه کمې نۀ وې ....زۀ ....چې د تیرو وختونو یوه یوه خبره یادوم نو تۀ باور اوکه نن مې هم زړۀ دردونه شروع کړي ....نن ....ما خلق پیژني او زۀ خلق پیژنم ....د دنیا ښائستونه مې اولیدل ډیرې سترګې مې اولیدې خو زما لیونۍ ....تۀ باور اوکه ....

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما تر اوسه پورې په بل چا سترګې خوږې نشوې.... ما نورو سترګو له په زړه کښې ځائے ورنکړو. دا غالباً چې زمونږ په هاغه جذبو کښې معصومیت وو صداقت وو.

نن چې زۀ په خپلو ویښتو کښې سپینو ډکو ته ګورم نو دا فکر مې یوسي چې ستا په ویښتو کښې به هم سپین لګیدلي وي.... تۀ به هم لکه زما کله کله دا آئینې سره خبرې کوې.... تۀ به هم کله کله زما نامه اخلې.... تۀ به هم کله کله زما د لاس هاغه خطونه را اخلې کوم چې ما د سیاهۍ په غټ قلقم تاته لیکلي وو. تۀ به هم لکه زما د غه ټولې نخښې ښکلوې.... ځکه چې.... دا هر څۀ زما زړۀ وائي. او لیونے تاته پته ده چې زړۀ کله هم دروغ نۀ وائي. که تۀ هر څو زما نشوې خو لکه د پرون نن هم زما ټولې جذبې.... زما ټول احساسات ستا په نوم دي.... بیخي ستا په نوم....

ستا لیونے
لایق زاده لایق

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابتداء

په نامه د هغه رب مې ابتداء ده
چې ئې زۀ د محبت سره اشنا کړم
بیا درود په هغه لویه هستئ وایم
چې ئې ذکر په یاسین او په طٰهٰ کړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې د اشنا کلي اشنا مې وژني
خپله پښتو خپله حيا مې وژني

ما ورته ضد په خپل خلوص نيولے
لکه منصور په دې ګناه مې وژني

چې پښتون سر مې ورته ښکته نۀ شو
حُسن مغل دے خامخا مې وژني

چې مې راځي خولې ته د زړۀ خبره
د ليوني فکر سودا مې وژني

قاتل نظر ويره د چا نۀ کوي
په رڼا ورځ په سپين صبا مې وژني

چې د رقيب ذکر کوي لائقه
دغه اظهار دغه وينا مې وژني

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شـوګیره یـم پـه خوبونـو پسـې ګـرځم
انتظـار یـم سـحرونو پسـې ګـرځم

زهٔ یـو سترے نـاقراره غونـدې خیـال یـم
لکـه شـعر پـه لفظونـو پسـې ګـرځم

پـه زړو لارو روان سـلګو نیـولے
د یـادونو پـه خـاپونو پسـې ګـرځم

د خپـل ځـان لټـون مـې کلـه پـوره نهٔ کړو
مـودې اوشـوې پـه مخونـو پسـې ګـرځم

د اشـنا لېـونے فکـر راسـره دے
سـرګردانه منزلونـو پسـې ګـرځم

د احسـاس پېښـې مـې تنهـا کـې شـوې لایقـه
لېـونے یـم سـرابونو پسـې ګـرځم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

خلق به څۀ وائي او څۀ نۀ وائي
دومره پوهېږم چې به ښۀ نۀ وائي

سره يُو پوهه د پښتو وطن دے
ټولې خبرې څوک په خوله نۀ وائي

د خوب ليدۀ وو د ځوانۍ وختونه
اوس مې هاغه سندرې زړۀ نۀ وائي

تۀ راته اووايه د چا اومنم
سترګې دې وائي خو لېمۀ نۀ وائي

چې د دستار په قدر نۀ پوهېږي
هغه دې خان ته پښتانۀ نۀ وائي

ښکُنګ به رښتيا وائي هغه لائقه
د دار په سر چې څوک تپه نۀ وائي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شاته شاته ګورم هر قدم مرمه
لا د انتظار لارې څارم مرمه

حال د خپلې مينې چاته نۀ وايم
څومره لوئے طوفان زړۀ کې ساتم مرمه

ستا د ستمونو شمېر پوره نۀ شو
ګوتې د مودو راسې شمارم مرمه

څومره چې وې خولې دومره خبرې وې
زۀ چې په زړو لارو راځم مرمه

مينې په ما داسې کانې کړي دي
ځار دې شم له سترګو دم په دم مرمه

ستا خيال مې سينه پورې نيولے دے
زۀ لايق په زړۀ غمونه وړم مرمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

چې ستا د زلفو راپه زړۀ شي فکر
لوګي لوګي شي سره لمبه شي فکر

د چا په سپین مخ الواني لوپټه
چې رایادېږي نو نغمه شي فکر

ستا د فکرونو نه اوزګار خو نۀ یم
نور به مې څۀ د ژوندانۀ شي فکر

د تورو زلفو په کړو لارو کښې
خدائے خبر څۀ شي کله څۀ شي فکر

چې د خمارو سترګو سوچ مې یوسي
اوره اودۀ نشه شي فکر

په تورو شپو کښې د هجران لائقه
چې لېونے شي نو تپه شي فکر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

زۀ چې د وخت دار ختمه تا ليدم او که نه
خپلو پردو تولو ليدمه تا ليدم او که نه

د ځواني مرګ ارمان په قبر تر سحره پورې
زۀ چې په چغو ژړيدمه تا ليدم او که نه

د فراق توره يخه شپه کښې به شوم سپورے
درته به وړاندې اودريدمه تا ليدم او که نه

د زړۀ د تل نه راختلې لړونې اسويلے
ستا په کوڅه به تيريدمه تا ليدم او که نه

فکر مې ستا د شينکي خال نه طوافونه کول
چې په لمبو کښې سوزيدمه تا ليدم او که نه

لکه د سيوري ستا په سيوري پسې غلے غلے
لايقه هر خوا ګرځيدمه تا ليدم او که نه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

راتلـــه پـــه مـــا راغوړيـــده ژړيـــده
کـــه صـــبريده نـــهٔ صـــبريده ژړيـــده

پـه سـپين رخسـار ئـې ګډيـدل رنګونـه
هغـــه چـــې مانـــه زاريـــده ژړيـــده

پښـــتنه پېغلـــه وه پښـــتو نيـــولې
نـــهٔ پوهيـــده ښـــهٔ پوهيـــده ژړيـــده

خـوا کښـې مـې ناسـته وه فکرونـو وړې
د خپلـــه ځانـــه شـــرميده ژړيـــده

زمـــا د خيـــال زمـــا د ســـوچ لېـــونۍ
پـــه بـــام ولاړه خنديـــده ژړيـــده

زمـــا تصـــوير ئـــې ښـــکلوۀ لايقـــه
د هجـــر اور کښـــې ســـوزيده ژړيـــده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

خیال نیمګړے پاتې شو تصویر نیمګړے پاتې شو
نوم چې د یار راغے نو تحریر نمیګړے پاتې شو

زۀ بې خوده نۀ یم ساقي راکړه لا په خود یمه
نوم به دې بدنام شي که تقصیر نیمګړے پاتې شو

ما نه اوس تپوس د کوم ثواب د کوم ګناه کوې
خدایه ستا تقدیر ته مې تدبیر نمیګړے پاتې شو

ما چې ورته هره شپه د ژوند شوګیره کړې وه
لاړو نن د هاغه خوب تعبیر نیمګړے پاتې شو

هاغه په سینه کښې د مودو نه لېونے ارمان
ماته په سلګو کښې شو دلګیر نیمګړے پاتې شو

ځکه مې لایقه اوس ارام زړګي ته نۀ راځي
حال مې د زړۀ اووې خو تفسیر نیمګړے پاتې شو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

بیــا پــه زړۀ مــې راوریـــږي څــۀ خبــره خامخــا ده
بیـا مـې سـترګو کښـې غړیـږي څـۀ خبـره خامخـا ده

د فراق په توره شپه کښې د ښلتون سکښې ماښام کښې
راتــه ســپورے کیـږي څـۀ خبـره خامخـا ده

زمـا مینـه پخـوانۍ ده لیونتـوب مـې داسـې نۀ وو
نـن چـې دومـره مـې یـادیږي څـۀ خبـره خامخـا ده

بیامې ګسه سترګه رپي بیامې زړۀ په واک کښې نۀ دے
نــن مــې ګلــې نــۀ هیریـــږي څــۀ خبــره خامخــا ده

دا چې مونږه د یو بل نه په هیڅ حال صبرید ے نۀ شو
ښــۀ پــوهیږم ښــۀ پــوهیږي څــۀ خبــره خامخــا ده

چــې لایقــه بــې صــبري دې ســبوا کیـږي نــۀ کمیـږي
دا چـــې شـــپه او ورځ ژړیـــږي څــۀ خبــره خامخــا ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شور چې ورکښې شرنګ د زولنو نهٔ شي
ژوند په داسې چم د لېونونهٔ شي

اوښکو مې بهو له غاړې ورکړلې
خدايه چې مې مينه بې پښتو نهٔ شي

څو چې هر ارمان لمبه لمبه نهٔ کړې
ګرانه بندګي ده په تسبو نهٔ شي

بيا چې خپل لوظونه درنه هير نهٔ شي
بيا مې ارمانونه په سلګو نهٔ شي

مينه جذبه غواړي لېونتوب غواړي
دا په منتونو په جرګو نهٔ شي

حال ورته د زړهٔ لايقه اووايه
ژوند په اشارو او کنايو نهٔ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

سلګۍ سلګۍ دې کړم ارمان دې کړمه
لېونۍ مينې څومره ګران دې کړمه

کړه وړه کرښه د شکو په سر
وخته لاجوړ نهٔ ووم چې وران دې کړمه

هيڅ پاتې نهٔ شومه ذره ذره شوم
چې کله جان کله جانان دې کړمه

زړهٔ مې په دې خبره چوي د غمه
د ځان دې نهٔ کړمه د ,,ځان،، دې کړمه

چې غلې غلې مې زړګي ته راغلې
د لېونتوب د کلي خان دې کړمه

زهٔ دې لايق د خپلې مينې نهٔ کړم
نور دې جهان کړم د جهان دې کړمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لاخــو دې زلفــې ســنګار کــړي نــهٔ دي
لالېـــوني دې پـــه دار کـــړي نـــهٔ دي

یـو ستـا ارمـان د ے چې ارمـان ئې کړمـه
نــور ارمانونــه مــې شــمار کــړي نــهٔ دي

ناصـــحه ســـتا خبـــره مـــنم ولـــې
چـا مئـین زړونـه پـه لاړ کـړي نـهٔ دي

لکـه چې زهٔ ئـې تـول لمبـه لمبـه کـړم
داسې څـوک ,,حسـن،، ازار کـړي نـهٔ دي

زړهٔ مــې اوس هــم خــوارهٔ دردونــه کــوي
تــا جــوړې غشــې پــه وار کــړي نــهٔ دي

لاد نشـــه ســـترګو خمـــار لایقـــه
د زړهٔ زخمونـــه خمـــار کـــړي نـــهٔ دي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګلـــې چـــې خنـــدل ســـلګو نيـــولې وه
وه غـــــزل غـــــزل ســـــلګو نيـــــولې وه

تږولـــه شـــپه ولاړه د کـــوتې پـــه ســـر
ســـتوري ئـــې شـــمارل ســـلګو نيـــولې وه

مـــا ورتـــه حالونـــه د زړګـــي وئيـــل
دې راتـــه ژړل ســـلګو نيـــولې وه

بيـــا د آئينـــې مخـــې تـــه ناســـته وه
هـــيڅ ئـــې نـــۀ وئيـــل ســـلګو نيـــولې وه

چـــوړ بـــه ئـــې کورونـــه کـــړل د شـــګونه
بيـــا ئـــې ورانـــول ســـلګو نيـــولې وه

خـــدائے خبـــر لايقـــه څـــۀ خبـــره وه
مـــا تـــه ئـــې کتـــل ســـلګو نيـــولې وه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

څو که ګلې ستا نۀ شوم د ځان نۀ شوم
ستا د لاسو کړښې شومه وران نۀ شوم

هر څو که د مينې اور ستي کړمه
ستا د تندرين حُسن عنوان نۀ شوم

,,ګل ،، کړمه وختونو خو په دشته کښې
ښکلې شوم په ښکلو باندې ګران نۀ شوم

راغلم دې زړګي ته د مودو نه پس
خيال شومه تيوتې شومه ارمان نۀ شوم

اوښکه شومه ستا په رخسار پريوتم
ښۀ ده چې بل چا وته عيان نۀ شوم

زۀ لايق چې ستا په نام ياد شومه
چا وے چې په تا باندې تاوان نۀ شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اوو ایـــــه وحشــــــته ازل چرتــــــه د ے
ګرانــــه زنـــد ګي شـــوه اجـــل چرتـــه د ے

لاره د ژونـــــدون نـــــوره ازغنـــــه شــــوه
وا یــــه لېونتوبــــه منــــزل چرتـــه د ے

ګلــه ښــکلي ډېــر دي مــا لیــدلي دي
ستـا د ښائسـته ستركو بـدل چرتـه د ے

دلتـــه پـــه هـــر لـــور دي زولنـــې خـــورې
دلتـــه زلفـــې چرتـــه اوربـــل چرتـــه د ے

ســـــتا د لېـــــوني او ســــپېلني حُســـــن
بـــې لمانـــه داســـې پاګـــل چرتـــه د ے

رنـــګ ئـــې چـــې لایقـــه زمـــا مینـــه شـــي
داســـې شـــعر چرتـــه غـــزل چرتـــه د ے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې په لوظونو مې اعتبار نۀ راځي
ځکه مئين زړۀ ته قرار نۀ راځي

اخر شو وران د ښائستونو کلي
اوس ليوني په دغه لار نۀ راځي

تۀ د ګلونو تقاضې مۀ کوه
ليونۍ دلته کښې ,,بهار، نۀ راځي

خپله ځواني مې ورته خاورې کړله
نور راله چل د انتظار نۀ راځي

زړۀ ته مې ګوره پرې شماره زخمونه
مونږ له ددې خبرو شمار نۀ راځي

لايقه مينه چې معراج ته رسي
په خوله اقرار راځي انکار نۀ راځي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګل شومه خو ګل دې د اوربل نهٔ شوم
پاتې نيمه خوا شوم مکمل نهٔ شوم

هر څو که ستي شومه سکارهٔ شومه
ستا د لېونو سترګو کجل نهٔ شوم

نور به لا ددې نه جبر څنګه وي
زهٔ د هرچا خپل شومه ستا ,, خپل ،، نهٔ شوم

ستا هر يو ستم ته په خندا شومه
دا مې حوصله ده چې پاګل نهٔ شوم

ستا د مينې سوال چې مې قبليږي نه
پوهه په رازونو د ازل نهٔ شوم

ستا سترګې د وخت سره بدلې شوې
زهٔ لايق بدل نهٔ ووم بدل نهٔ شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ما په شونډو راوله پېغور مې کړه
شور مې کړه په ټول کلي کښې خور مې کړه

بيا په خوږو سترګو راته اوګوره
,,ګل،، مې کړه ښائست مې کړه ,,سمسور،، مې کړه

,,خيال،، به شم د زړۀ کورته به درشمه
درد مې کړه احساس مې کړه ټکور مې کړه

لا درته کښتے شم حوصله لرم
شا بسې لاور مې کړه سور اور مې کړه

پرېږده چې لمبې په رقيب بلې شي
ناز مې کړه د تورو سترګو تور مې کړه

ياد مې کړه په کلي کښې لايق مې کړه
خپل مې کړه اور بل مې کړه غمخور مې کړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نیمه شپه کښې ستا یادونه سپوري سپوري
لکه راشي قیامتونه سپوري سپوري

لیوني به خنګه اوګوري یو بل ته
لور په لور دي نظرونه سپوري سپوري

د ژوندون په هره لار راپسې ګرځي
د حالاتو تندرونه سپوري سپوري

ستا د حسن د کعبې نه چاپېر چورلي
ما ښامونه سحرونه سپوري سپوري

ستا تصویر ترینه جوړېږي دا څۀ چل دې
مازیګر چې شي رنګونه سپوري سپوري

ما خندا ته چرې نۀ پرېږدي لایقه
ناتمامه حسرتونه سپوري سپوري

Pukhto.Net

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

بیـا پـه دار خـتلې د ې منصـور د زمـانې
څومره لوې قصور د ې بې قصور د زمانې

مـونږه لېونـو تـه د رواج زولنـې ښـائي
څـومره لویـه ټوقـه ده دسـتور د زمـانې

نـن چې شو زردار نو فلسفې د زمانې شو
څـوک چې تر پرونه وو ناسور د زمـانې

اوس خو د بابا بچي د ننګ خبرې نهٔ کوي
وخت څنګه بدل کړلو رنګ ,,سور،، د زمانې

وي کـه افلاطون ولې غـږ کولې هیڅ نشي
څـومره ډېـر مجبـوره وي مجبـور د زمـانې

مـونږه د ,,امیـد،، د کـوره نـهٔ اوځـو لایقـه
مـات بـه شـي اخـر چـرې غـرور د زمـانې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګل مې د اوربل کړه چې وږمه شمه
خور په لر او بر کښې شم نغمه شمه

خوب شه راله راشه که یریږې نه
زۀ به درته تول لېمۀ لېمۀ شمه

تۀ چې راته سم په مینه اوګورې
بیا زۀ خبر نۀ شمه چې څۀ شمه

کله کله درشم د احساس په لار
خور دې په رخسار شمه خوله شمه

ورک شم د خیالونو په رنګونو کښې
کله چې ستا خیال ته په کاتۀ شمه

ما په شونډو راوله ,, لایق ،، مې کړه
پرېږده چې ستي شمه لمبه شمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ښـــۀ درتـــه کـــتے شـــمه کـــتے نـــۀ شـــم
ګلـــې لیـــونے یـــم لیـــونے نـــۀ شـــم

ســـتا د تنـــدرین لمبـــه لمبـــه حســـن
ګرانـــې ســـپیلنے یـــم ســـپیلنے نـــۀ شـــم

څـــومره ده مجبـــوره لیـــونی مینـــه
ســـتا پـــه لـــوز درتلـــے شـــمه درتلـــے نـــۀ شـــم

واړه اداګـــــانې دې لتهـــــون لتهـــــون
ځان پکښې مونده شمه مونده نۀ شم

زۀ لایـــق پـــوهیږم نـــه چـــې دا ولـــې
ســـتا نـــه زاریـــده شـــم زاریـــده نـــۀ شـــم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لا مــې لېونتوبــه خمــار کــم نــۀ دے
لا راتــه جهــان صــنم صــنم نــۀ دے

نـور مـې لېـونـے کـړه چـې خوشـحاله شـې
لا خــو پــوره شــوے دې ,,کــرم،، نــۀ دے

بیــا دې زړۀ لــه څـۀ راغلـۀ خفـه شـولې
لا خــو مــې زغملــے زور ســتم نــۀ دے

پریـــږده چـــې د زړۀ خبـــرې اولـــیکم
لا پــه ســلګو شــوے مــې قلـم نــۀ دے

مــا لایــق بــې تانــه د ژونــدون پــه لار
ایخــے د بــل چــا پــه لــور قــدم نــۀ دے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په رخسار به دې راخور شم که نقاب شم
په اوربل کښې به دې ځائے شم که ګلاب شم

لېونتوب دې هسې رنګه کانې اوکړې
اول سوال شمه په خپله بیا جواب شم

ستا د زلفو خیال مې لرې لرې یوسي
زهٔ چې کله نا قراره اضطراب شم

دا معراج د پاکې مینې راله بس دے
لیونی چې لېونو کښې دې حساب شم

زهٔ لایق تر ځانه رسم کله کله
ولې خپل ځان ته په خپله زهٔ حجاب شم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تـهٔ زمـا سـره پخـلا شـوې دريغـه دريغـه
په رښتيا سره ,,زما ،، شوې دريغه دريغه

ګلې تـهٔ چې ئې وعـده هـره بيګـاه کـړې
پـه رښـتيـا هغـه صـبا شوې دريغـه دريغـه

چې حـالاتو د يـو بلـه تـار پـه تـار کـړل
يـاران جمـع سـره بيـا شـوې دريغـه دريغـه

د زړګي په تاريکو کښې مې خوره شوې
تـهٔ زمـا د ژونـد رڼـا شـوې دريغـه دريغـه

سـتـا د حسـن پـه لمبـو کښـې لُولـپـه شـوې
زهٔ لايـق ورکـه سـودا شـوې دريغـه دريغـه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ښنګه شم له تا صبر　　ګران دے ګلې دا صبر
ډير که مې زړۀ صبر کړو　　نۀ شو په رښتيا صبر

ستا نه صبر نۀ شومه　　نور شوم د هر چا صبر
هر صبا ستومانه وي　　سترے د بيګا صبر

دا به مې تر کومې وي　　بيا صبر او بيا صبر
ښۀ پښتو دې اوکړله　　تۀ چې شوې له ما صبر

زۀ لايق مجبوره يم
کړم به خامخا صبر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چرتــه زۀ درتــه يــا دېږم او کــه نــه
پــه زړګــي دې راوريــږم او کــه نــه

آئينــه کښــې لـږ پـه زيـر راتــه اوګــوره
چــې دې سـترګو کښـې غـږيږم او کـه نـه

د هجـران پـه نـاقراره تـوره شـپه کښـې
درتـه سـپوږمۍ سـپوږے کيـږم او کـه نـه

ستا په زړۀ کښې خو به ډېر مخونه اوسي
چرتــه زۀ پکښــې ځــائيږم او کــه نــه

دا يـــوه خبـــره ســـپينه راتـــه اوکـــړه
خپـــل لايـــق درتـــه ښـــکاريږم او کـــه نـــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لېونی پرېږده لېونی خبرې
يادوې ځله پخوانۍ خبرې

پرېږده چې نن شو يو تر بله لوګې
صبا به کېږي صبانۍ خبرې

لکه د پېغلې په زړګي مې لګي
ستا د ښائست او د ځوانۍ خبرې

اخر د وخت ګردونو هيرې کړلې
د ادم خان او درخانۍ خبرې

په وړه خوله مزه کوي لائقه
وړې وړې د نادانۍ خبرې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نـه پـوهیږم لېونتوبـه دا بـه څـه شـي
چـې یـوه لحظـه مـې صبر د زړه نـه شـي

زه چـې هـره نامـه اخلـم نـه پـوهیږم
چې د شونډو په سر راشي ستا نامه شي

نیمه شپه کښې تنهایي کښې غلې غلې
راشي راشي زما سترګو کښې اوده شي

بـې لـه تـا نـه چـې تیریـږي د زړه سـره
نـاقراره ورځـې شـپې بـه څنګـه ښـه شـي

چې په مخ ئې توري زلفې راخورې شي
رڼـا ورځ لایقـه شـپه شي تـوره شـپه شـي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

که هر څو په اور ستي شومه سکارۀ شوم
ولې بیا هم فنا نۀ شومه ښکاره شوم

چې د ,,حُسن،، په رنګونو کښې دې ورک شوم
تماشه شوم د خپل ځان په ننداره شوم

ستا خوږو کتلو هسې کانې اوکړې
لېونی چې د خپل ځانه اواره شوم

زۀ د عشق منزل ته هله ورنږدې شوم
چې لوخړه شوم لمبه د تنارۀ شوم

په خپل ځان کښې مې تۀ اولیدې لائقه
زۀ چې کله و خپل ځان ته هنداره شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په سلګو سلګو شو تېر کاروان د عمر
پوره نۀ شو چرې هم ارمان د عمر

تا يوه خبره اوکړه په شا لاړې
کړو په برخه دې زما خفګان د عمر

لکه زړۀ د برېښوکۍ د غمه اوچوي
داسې تېر شو په تُندۍ دوران د عمر

په سلګو کښې مجبورۍ ته په خندا شوم
ما ادا کړو هسې رنګ تاوان د عمر

خلق اوس مې ليونے بولي لايقه
ما شلولے لا پخوا ګرېوان د عمر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اداګـــانې او نازونـــه يـــو پـــه دوه شـــو
بيـا د حسـن قيامتونـه يـو پـه دوه شـو

چې مې د يره موده پس مخې ته راغلې
د زخمـي زړۀ پرهرونـه يـو پـه دوه شـو

,,آئينـه،، چې آئينې تـه پـه خندا شـوه
زلزلـې او طوفانونـه يـو پـه دوه شـو

مازيګر چې په اسمان لړې خورې شوې
ارمانونـه حسـرتونه يـو پـه دوه شـو

بيـا سـپرلے شـو پرهرونـو غـوټۍ اوکړې
بيـا لايقـه ټـول غمونـه يـو پـه دوه شـو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

دژوندون په هنګامو کښې ,,تنهائي،، راپسې ګرځي
تهمتونــه راپســې دي رســوائي راپســې ګرځــي

مــا د هــر ارمــان پــه قبــر دواړه لاس ورتــه جــوړه کــړه
خــو بيــا هــم لکــه د ســېوري جــدائي راپســې ګرځــي

لېــونے ووم لېــونے يــم لا بــه نــور لېــونے کيــږم
لېــونۍ چــې ســتا يادونــه لېــوني راپســې ګرځــي

د وختونــو پــه لمبــو کښــې د حــالاتو پــه زنــدان کښــې
هــر نظــر پــه مــا پســې دے ,,خدائي،، راپسې ګرځي

زۀ د هجــر تــوره شــپه کښــې د لايــق پــه تکــل ګــرځم
وحشــتونه مــا پســې دي خاموشــي راپســې ګرځــي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زۀ د ښکلو چم کښې د رسمونو په دار اوختم
اور شومه لمبه شوم د اورونو په دار اوختم

ملا د حسرتونو مې کچه ځوانئ کښې ماته شوه
زۀ د سپرلي ګل د اوربلونو په دار اوختم

زۀ د سترګي ژوند په هره سترګي ناقراره شپه
ستا د انتظار د سحرونو په دار اوختم

تا د خلقو وړاندې چې په مینه راته اوکتل
شوم نظر نظر د نظرونو په دار اوختم

تا چې د حيا نه ښکته اوکتل مسکئ شولې
زۀ دې په سپين مخ کښې د رنګونو په دار اوختم

روغو خلقو څۀ چې لېونو په کاڼو اوويشتم
زۀ لايق چې ستا د قسمونو په دار اوختم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هر صبا مې زړۀ ته راغلې هر صبا دې زړۀ ته راغلم
تا که هر څومره پردے کړم ولې بيا دې زړۀ ته راغلم

نۀ پوهېږم که پوهېږم ګلې زۀ دومره پوهېږم
چې دې اوښکې په مخ راغلې خامخا دې زړۀ ته راغلم

لاغصه شه مۀ راګوره خو رښتيا خبره اوکړه
ولې شنه شوې د خندا نه چې بيګا دې زړۀ ته راغلم

تۀ چې داسې ساه نيولې د خپل ځان په تماشه شوې
آئينې درته څۀ اووے که رښتيا دې زړۀ ته راغلم

زۀ لايق د مينې نۀ يم دا منم خو دومره اوکړه
ماد ټول عمر،، بندي،، کړه چې په غلا دې زړۀ ته راغلم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

سحرونه مې لوګې کړه ماښامونه مې لمبه کړه
ستا د ياد په هر يو ثلې ارمانونه مې لمبه کړه

چې بې صبره انتظار دې راته سترګې په سلګو شو
په زړګي کښې پټ دننه طوفانونه مې لمبه کړه

په ديوال شه را اوچته تماشه د لرې اوکړه
دا په کلي کښې چې شور دے حسرتونه مې لمبه کړه

اوس به څۀ دې کړمه ياده اوس به څۀ درته اوګورم
هر خواهش مې کړلو خاؤرې اميدونه مې لمبه کړه

چې د وخت سره بدلې کړې د وخت يارانو سترګې
بيا لايقه پښتو دا وه تېر يادونه مې لمبه کړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نوره مې د زړۀ او د بيلتون خبره ګرانه شوه
ګرانه شوه اوس ډېره د ژوندون خبره ګرانه شوه

رابه شي وختونه د فکرونو کلۍ ګل به شي
چا وئيل پښتون ته د پاڅون خبره ګرانه شوه

راشه ليونۍ چې مې ارمان درته ښۀ اوګوري
نوره دې هر مخ کښې د لټون خبره ګرانه شوه

ستړي ارمانونه ستا راتلو ته پښه نيولي دي
دا د انتظار او ميړتون خبره ګرانه شوه

ما ورته لائقه چې لاسونه جوړه کړي وي
دا د منتونو زړۀ چاؤدون خبره ګرانه شوه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستـرګې اشـنا وے خـو اشـنا دې نـۀ کـړې
ډيرې وعدې وې خو ,,ربنتيا ،، دې نۀ کړې

د سـتـړي ژونـد دغـه زړۀ سـتـړې ورځـې
ګلـې زمـا وې خـو زمـا دې نـۀ کـړې

چې پـه ژړا شـوم درتـه چغـې مـې کـړې
اوښکې مې اوچې شوې پخلا دې نۀ کړې

تـا چـې وئيلـي وو لاهيـر مـې نـۀ دي
بـس خـو خبـرې وې صـفا دې نـۀ کـړې

لايقـــه لاره کښـــې د پـــاکې مينـــې
کـومې سـجدې وې چـې ادا دې نـۀ کـړې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

سترګې دې مۀ توروه سکور به مې کړې
لمبه لمبه به مې کړې اور به مې کړې

ذکر همځولو ته زما اونۀ کړې
لېونۍ شور به مې کړې خور به مې کړې

نۀ به يم تور همېش په تور د مينې
چرته د تورو سترګو تور به مې کړې

ما ته د خلقو مخکښې مۀ راګوره
پښتنه مينه ده پېغور به مې کړې

د زړګي وينې په ارمان لائيقه
شيندم پوره به شي سمسور به مې کړې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یاد په څلي

د کال ۱۹۸۷ ء نه وړاندې

زۀ د ارمـــان پـــه اديـــره کښـــې لټـــووم ګلونـــه
د هـــر يـــو يـــاد پـــه څلـــي رو رو خـــورووم ګلونـــه

څو محرومیانې حسرتونه راغونډ کړي دي ما
ستا سپورو سڼو له ترې ناست یم جوړوم ګلونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لېونی تا به چې خندل په مخه
ما به دې سترګو ته کتل په مخه

بېګاه مې د ېره په زړګي وریدې
بس اسوېلي به مې کول په مخه

په زړه لاړو مسوده پس راغلمه
لوظونه ستا رایادېدل په مخه

چې به زما نه مروره شولې
لکه ماشوم به مې ژړل په مخه

لایقه چا د زیارتونو کانې
په نرمو شونډو ښکلول په مخه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ډېر څۀ مې اووې د سلګو په ژبه
د يو څو سوؤ اسوېلو په ژبه

ستا د ښائست قيصه تمامه شوله
ما اوريده د برېو کو په ژبه

زۀ پوهه نۀ شومه چې څۀ دې وئيل
نن د خوږو کتو په ژبه

د انتظار هره لحظه ازغنه
تل دلاسه شوه د ښکالو په ژبه

لايقه هسې مروره شوله
هر څۀ راځي د لېونو په ژبه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نـهٔ مـې کـړې هېـره نـهٔ پخـلا لېـونی
شــومه د خلقــو د خنــدا لېــونی

چې ,,د ارمـان ناوې،، مې قتـل نـهٔ شي
پــه زړو لارو راشــه بیــا لېــونی

زهٔ دې لاوس هـم د راتلـو پـه طمعـه
ســتورې شـمارمه تـر صـبا لېـونی

سـتا پـه لټـون کښـې د مـودو نـه ګـرځم
سـترګو تـه ګـورم د هـر چـا لېـونی

هاغــه لایــق یــم راتــه ښــهٔ اوګــوره
ســتا یمــه ستـا یمـه زهٔ سـتا لېـونی

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تـول عمـر مـې اوژړل پـه تـا پسـې
چـا ژړلـي دي دومـره پـه چـا پسـې

تاتـه مـې يـو ځلـې څـهٔ کتلـي دي
ګرځـي نظرونـه اوس پـه مـا پسـې

تـهٔ چـې د صـبا صـبا خبـرې کـړې
سترګې مې رندې شوې په صبا پسې

چـا وئيـل خنـدا وي د ژړا نـه پـس
مـا خـو تـل ژړلـي دي ژړا پسـې

دغـه لايـق شـوک د ے ورتـه اوګـوره
ګرځـي پـردي ښـار کښـې پـه اشـنا پسـې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زړۀ مې نرې نرې خوېږي ولې
څوک بې وفا راته يادېږي ولې

نن آئينه رانه پوښتنې کوي
سترګې دې ډکې ډکې کېږي ولې

لېونۍ ما خو دا غوښتلې نۀ وه
وختونه بې لتا تېرېږي ولې

پښتنه مينه ده پوهېږمه نه
چې راته اوکوري شرمېږي ولې

لائقه پوهه ده وړه خو نۀ ده
بيا نۀ پوهېږم نۀ پوهېږي ولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لاس د مینې راله راکړه بیا به ځې
دا زما ژوندون زما کړه بیا به ځې

ما په نیمه لار کښې داسې پاتې نکړې
تول لوظونه دې رښتیا کړه بیا به ځې

د هجران په ناقراره تورو شپو کښې
د وصال شمعې رڼا کړه بیا به ځې

چې زما نه به اشنا صبرید ے نۀ شوې
نن مې هاغسې پخلا کړه بیا به ځې

په لایق دې تورې زلفې راخورې کړه
سترګې ښکته د هر چا کړه بیا به ځې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا ده جفا په جفاګانو پسې
زما ژړا په ژړاګانو پسې

ماته غصه دې چرې کمه نۀ شوه
بل ته خندا په خنداګانو پسې

زۀ وایم نن به خوشحالي وینمه
ستا ده سزا په سزاګانو پسې

چې هر ساعت مې زوروي قتلوي
ستا ده ادا په اداګانو پسې

لایقه واړه په سلګو کښې اوسي
هره رازو په ارزوګانو پسې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زړۀ مې لتا نه صبرېدے کله شي
روح د بدنه بېلېدے کله شي

هاغه خندا هاغه خوارۀ وختونه
ګلې زما نه هېرېدے کله شي

زما د زړۀ په درزېدو کښې اشنا
بې لتا بل څوک اوسېدے کله شي

څوک چې زخمي شي په لمبو د حسن
په طبيبانو رغېدے کله شي

لايقه هر ښکلي ته ګورمه زۀ
سترګې په چا مې خوږېدے کله شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پټه پټه چې خندېږي لېونی
څنګه ما نه به هیرېږي لېونی

ما زیګر چې نمر د غرونو پناه کیږي
بې اختیاره مې یادېږي لېونی

ځواني دغه وه چې ستانه مې قربان کړه
ته به کله زما کیږي لېونی

ډېر وختونه به تر مېنځه وي تېر شوي
چې د حاله مې خبرېږي لېونی

زه لایق به هر ارمان درته لوګی کړم
خو که ته پرې خوشحالېږي لېونی

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اور پــه تــن مــې بلیــدلې تــا کــتې
پــه سـرو شــونډو ژړیــدلې تــا کــتې

ګریـوان څیـرې، پښـې تنـاکې پریشـانه
پـه کوڅـو کښــې زغلیــدلې تـا کــتې

ستا د مینې په خوږو باندې مـاموره
اوږے تــږے ګرځیــدلې تــا کـــتې

په اشنا کلي کښې دومره نـا اشـنا وے
هــر یــو کــور تــه اودریــدلې تــا کــتې

زۀ لایــق د هاغــه ورځــې پــه ارمــان یــم
پــه لمبــو کښــې ســوزیدلې تــا کــتې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستـرګې دې لمبـه کـړه زمـا سـترګو تــه
مـــۀ ګـــوره اشـــنا د دنیـــا ســـترګو تـــه

زار د هاغـــه پېغلـــې د پړونـــي شـــم
تېـر چـې کـړي ټـول عمـر د چـا سـترګو تـه

مـــا تـــه لیـــونۍ د صـــبر مـــۀ وایـــه
مـــا نـــۀ ده ښـــودلې خنـــدا ســـترګو تـــه

خپـر د ے کـه ړنـدې شـي پـروا نـۀ لـرم
دا سترګې بـه سـترګې وي سـتا سـترګو تـه

زړۀ چـــې د مئینـــو پـــه لمبـــو ســـوزي
وي لایقـــه ټولـــه ګنـــاه ســـترګو تـــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چرتــه زۀ چرتــه خنــدا توبــه توبــه
چرتــه تــۀ چرتــه وفــا توبــه توبــه

پــه دنيــا ئــې تصــور کــولے نــۀ شــم
لاجنــت ستــا نــه جــدا توبــه توبــه

دغه سر دے چې مې تاته ښکته کړے
دا پــه در کښــې د بــل چــا توبــه توبــه

بس قيامت وي د زړګي کلي ته راشي
هــر يــو يــاد د خــوږ اشــنا توبــه توبــه

لايــق ستــا پــه ذکــر تــل قــرار مونــدلے
پــه دې خولــه بلــه وېنــا توبــه توبــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

دا چې په ژبه د هر چا قيصه ده
دغه نيمګړې شان زما قيصه ده

چې په وئيلو مې تمامه نهٔ کړه
څومره خوږه د بې وفا قيصه ده

د چا يادونه دي او زهٔ ملګرو
زما د ستړي عمر دا قيصه ده

چې مې ارمان پکښې قرار لټوي
هغه قيصه مې د اشنا قيصه ده

لائقه مهٔ غواړه وفا د ښکلو
دا له ازله نيمه خوا قيصه ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

څـو نيمګـړي حسـرتونه دي او زۀ يـم
دروغجنـي ستـا لـوظونـه دي او زۀ يـم

د فـراق پـه نـاقراره تـوره شـپه کښـې
تنهـائي ده سـتا يادونـه دي او زۀ يـم

د خپل سترې ژوندون څۀ به درته وايم
ناتمامـــه ارمانونـــه دي او زۀ يـــم

د تـــول کلـــي نظرونـــه راپســـې دي
تهمتونـــه پېغورونـــه دي او زۀ يـــم

د دروغـــو تســـلياني دي لايقـــه
رباعيـــانې غزلونـــه دي او زۀ يـــم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

مـهٔ راځـه خیـالونو کښې مې مـهٔ راځـه
نـوره پـه فکرونـو کښـې مـې مـهٔ راځـه

داسـې نـه رسـوا شـې زهٔ یریږمـه
ګلـې پـه خوبونـو کښـې مـې مـهٔ راځـه

دلتـه پابنـدي ده پـه سـوچونو هـم
خیاله په شعرونو کښـې مـې مـهٔ راځـه

لارې چـې رواج درتـه نیـولې دي
مـهٔ راځـه سوچونو کښـې مې مـهٔ راځـه

زهٔ لایـق دې نـوم اخسـتے نـهٔ شـمه
ګرانـې فریـادونو کښـې مـې مـهٔ راځـه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

وختــــه د اشــــنا حالونــــه اووايــــه
ماتــــه نااشــــنا حالونــــه اووايــــه

ځـه د سـحر بـاده چـې ايسـار نـۀ شـې
ګلـــې تـــه زمـــا حالونـــه اووايـــه

دا چـــې نـــۀ صـــبريږم نـــۀ رغيږمـــه
تـول ورتـــه ربنـــتيا حالونه اووايـه

ښــکل ئــې دواړه شــونډې انارونــه کــړه
بيـا ورتــه د ,,بيـا ،، حالونـه اووايـه

زلفې په سپين مخ چې ئې خورې نۀ کړې
شــپو تــه د صــبا حالونــه اووايــه

ګـوره کـه ئـې يـاد شـمه پـه هيـره کښـې
تــۀ ورتـــه د ,,چـــا ،، حالونـــه اووايـــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې دې وينمه درزيږي زما زړۀ
چې دې نۀ وينم نړيږي زما زړۀ

ليونے دے رانه نور څۀ نور څۀ غواړي
په ښودنو نۀ پوهيږي زما زړۀ

که هر څومره قسمونه ورله ورکړم
ګلې ستا نه نۀ صبريږي زما زړۀ

ځواني تړوله مې په ,,طمع،، شوله تيره
د هجران په اور سوزيږي زما زړۀ

زما زړۀ جوړې زما نۀ دے لايقه
په غټ سترګې چې نازيږي زما زړۀ

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زلفــې دې پــه مــخ خــورې ورې لګــي
ګرانــې راتــه دغــه ورځــې شــپې لګــي

بیــا ئــې جــوړ رقیــب ســره خنــدلي دي
بیــا مــې پــه زړګــي ارې ارې لګــي

خــدائے خبــر چــې ولــې د ژونــدون پــه لار
ځــان راتــه بــې ځــوکــه بــې اســرې لګــي

ســتا د مــخ رنګونــه قیامتونــه کــړي
ځکــه دې پــه مــا خــوږې خیــرې لګــي

زړۀ تــه مــې لایقــه بیــا راغلــې ده
بیــا راتــه مــاحول مصــرعې مصــرعې لګــي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا چې اوربل په وروځو خور اولګي
زما د زړهٔ په دنيا اور اولګي

هر چا ته خاندي خو لمبه هله شي
چې ئې نظر زما په لور اولګي

تهٔ دې زما په نوم بدنامه نهٔ شې
په ما دې ستا د مينې ,,تور،، اولګي

لېونی زهٔ دې هېرولے نهٔ شم
سر په تخته که مې د ګور اولګي

لائقه نهٔ پرېږدي چې مونږ مينې ته
تور دې په دغه خلقو نور اولګي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

بې له تانه که دنيا وي دنيا مهٔ شه
بيله ستا که مې خندا وي خندا مهٔ شه

چې ديدن د دوه مئينو په کښې کيږي
هاغه شپې له که صبا وي صبا مهٔ شه

چې ډيوې په کښې د ميني بلې نهٔ شي
تور لحد که مې رڼا وي رڼا مهٔ شه

چې خوشبو ورکښې د يار د زلفو نهٔ وي
د ګلونو که ښکلا وي ښکلا مهٔ شه

بې له ياره چې تيريږي مې لايقه
هاغه عمر که سبوا وي سبوا مهٔ شه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پرېږده پرېږده چې ژړېږم پروا نشته
ستا په عشق کښې دې سوزېږم پروا نشته

چې نامه راسره ستا وي خفه نۀ یم
چم په چم دې رسوا کېږم پروا نشته

ستا په شونډو دې نرۍ مسکا خوره وي
زۀ دې ژاړم نۀ صبرېږم پروا نشته

ستا د حسن په وطن کښې دې سپرلے وي
زۀ دې مړاوے ګل رژېږم پروا نشته

چا تپوس مې د حال اونکړو لایقه
ځان له سوزم لمبه کېږم پروا نشته

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

دروغجنې ستا په څۀ رانه ګیله ده
دا ستم جبر ده کوم ګناه صله ده

خیر د ے تۀ په جفا ګانو ټینګه اوسه
زۀ پښتون یم زما لویه حوصله ده

بې له تا نه د بل چا مخ ته نۀ ګورم
ګلې دا مې د ټول عمر فیصله ده

د یادونو سره خاندم کله ژاړم
د یار غمه خومره ښکلې مشغله ده

زۀ لایق د ویرې غږ کولے نۀ شم
هر نظر ئې یوه نوې زلزله ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په زړۀ دې څۀ دي ښۀ پوهېږمه زۀ
ځکه چې زړۀ کښې دې اوسېږمه زۀ

په کومه ورځې چې دې اونۀ وينم
په اور سوزېږم لمبه کېږمه زۀ

ښۀ راته اوګوره چې سود مې اوشي
د مودو تږې نۀ مړېږمه زۀ

دا مې وعده ده د پښتو لېونۍ
تا نه به ټول عمر زارېږمه زۀ

په ,,غنهو ستر ګو،، چې خوړنه کوي
لايقه خنګه به رغېږمه زۀ

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تـا جـوړې ګرانـې کـړې زمـا خبـرې
کــوې اشــنا چــې نااشــنا خبــرې

مالــه ئــې څـۀ تـا لــه ئــې درکـړې
پریـــږده جانانـــه د دنیـــا خبـــرې

اور مــې بلیــږي پــه زړګــي لیــونۍ
تــۀ چــې کـړې ماتـه د بـل چـا خبـرې

زۀ بــه د ژونــد پــه خــوږو پوهــه شــمه
تــا کــه ایــزده کــړې د وفــا خبــرې

لایقــه څــو بــه مینــه پټــه ســاتې
لاړې وختونــو کــړې رســوا خبــرې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

چې ډېوې پکښې د مينې رڼا نۀ شي
هغه شپه دې تر قيامته صبا نۀ شي

رسوائي د محبت اصل معراج دے
څۀ وي مينه چې په چم کښې رسوا نۀ شي

بس يو تاته زما سترګې ښکته کيږي
بې له تا دا سجده بل ته روا نۀ شي

که هر څومره ښکلي ډېر دي په دنيا کښې
تسلي مې په بل مخ د دنيا نۀ شي

لايق ستا په سوچ او فکر کښې اوسيږم
بې له دې دې زما بله سودا نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا د زلفانو هر یو ول لټووم
دلته زړګي دلته ګوګل لټووم

د ژوند په لاره د یارانو پاتې
تشو خاپونو کښې منزل لټووم

هر چا حلال کړم په چاړۀ د خلوص
بیا هم یاران لټووم خپل لټووم

چې مې د ژوند په فلسفو پوهه کړي
څوک رهنما لټووم مل لټووم

لایقه ګورم چې په زیرګلې ته
زۀ ئې په سترګو کښې غزل لټووم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

راغلـه مـې زړګـي تـه مېلمنـه شـوله
مينـــه پښــــتنه وه پښـــتنه شـــوله

لاړه د زړۀ تــل تــه پـــه مـــزه مـــزه
اوښـکه د ارمـان څـومره درنـه شـوله

راغلـه مـې تـر څنګـه پښـه نيـولې شـوه
خـدائـے خبـر چـې ولـې پـه ستنه شـوله

ګرانـې د دنيـا نـورې اسـانې شـوې
ګرانـه لېـونی شـوه زمـا نـۀ شـوله

حسـن چـې لايقـه بـې پـردې شـولو
مينـه بـې عنوانـه افسـانه شـوله

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې زۀ ښکلي چرته وينم ستا لوظونه مې راياد شي
خپله مينه شي رايادہ ستا ظلمونه مې راياد شي

مخامخ چې کله راشي نو غمونه کډې اوکړي
خو چې کله شم يواځې چنارونه مې راياد شي

هره ورځ چې مازيګر شي د شفق لمنې سرې شي
د ځوانۍ فکر مې يوسي تېر وختونه مې راياد شي

تۀ چې وائې سپرلے راشي زۀ به هم کخيري راشم
ستا په طمعه ډېر تېر شوي بهارونه مې راياد شي

ستا خالونو ته چې ګورم عجيبه فکر مې يوسي
د احساس په هره ساه کښې پرهرونه مې راياد شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زۀ لېـونـے يمـه دنيـا بـه څـۀ کـړم
ښـکلي بـه څـۀ کړمـه وفـا بـه څۀ کـړم

چـې دې زمـا اشـنا زمـا نـۀ کړلـو
خوار شي نصيبه نور په تا بـه څۀ کـړم

زۀ د مـودو نـه د ژړلـو عـادت
دغسـې خـوښ يمـه خنـدا بـه څۀ کـړم

چـې مـې تـول عمـر پـه لمبـو سـوزوي
داسې ښائست داسې ښکلا به څۀ کـړم

چې ئې اشـنا سـترگې بـدلې کړلـې
لايقـه داسـې رنـگ اشـنا بـه څـۀ کـړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې کله کله ستا تصوير ته خاندم
دا لکه ګلې خپل تقدير ته خاندم

چې مو تر مينځ ئې لکه غر ولاړ دے
دغه پښتون بېدار ضمير ته خاندم

څۀ مې غوختل او شوله څۀ راپېښه
چې شم يوائې خپل تدبير ته خاندم

ستا د نامې په تذکرو ماموره
د ليونې زړګې جاګير ته خاندم

چې مې لايق د خپلې مينې ګنې
د ناقراره خوب تعبير ته خاندم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ازادو نظمونو برخه

چنارونه

دومره غرور دې په ځوانۍ مه کوه
ځکه چې تندر په ,, چنار ،، پريوځي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه

که هر څومره دې پرده کړم
تا پښتو خپله پوره کړه
ولې هر ماښام چې راغې
زۀ شوم اوښکه ناقراره
ستا د زړۀ د لورې راغلم
په بڼو کښې دې بانډه شوم
په رخسار باندې دې خور شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصوير

تهٔ که د پېره لرې لاړې
مرادونه دې پوره شول
زهٔ دې پرېښودم يوائې
په تېرهٔ چاړهٔ د صبر
هر ارمان حلاله وومه
خو بيا هم چې کله کله
زهٔ يوائې چرته کېنم
ستا تصوير مخې ته کېږدم
په وړو وړو سلګو کښې
ناقراره اسوېلو کښې
ورته د پېرې ګيلې اوکړم
,, تصوير ،، غلے غلے خاندي
څهٔ خبره کول غواړي
ولې هېڅ وئيلے نهٔ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

هره ورځې قسم اوخورم
ستا د مینې نه توبه کړم
معصوم زړۀ په منتونو
غلے غلے دلاسه کړم
خو چې سترے مازیګر شي
د ماښام ناوې ودېږي
ستا خوارۀ خوارۀ یادونه
مې د زړۀ نه راچاپېر شي
په سکنې سکنې ماښام کښې
د هر چا نه لرې لاړ شم
د خورو اوبو په غاړه
د ,,چنار،، د ونې لاندې
یک تنها سلګو نیولے
ګلې سر په زنګون کېږدم
تر سحره پورې ژاړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

زۀ پوهېږم زما مينې
تۀ به هم داسې سوزېږې
لکه زۀ چې مودې اوشوې
لمبه کېږم ايره کېږ
تۀ به هم زما په لورې
راتلۀ غواړې کاتۀ غواړې
خو مونږ دواړه يُو مجبوره
ستا رواج لاره نيولې
زۀ ,, پښتو ،، سره په جنګ يم
ته نن ماتې زولنې کړه
رواجونه تار په تار کړه
زۀ به خپله پښتو پرېږدم
ته په تورو تورو شپو کښې
د هر چا نه پټه پټه
راله غلے غلے راشه
زۀ به ځان درته لېمۀ کړم
تۀ د سترې خوب په شانتې
په لېمو کښې مې اودۀ شه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره

کله کله تنهايي کښېني
د احساس کلي ته راشي
راته اوګورې مسکې شي
درته سم کتلې نشم
راته سم کتلې نۀ شي
څۀ خبره کول غواړي
څۀ خبره کول غواړم
ولې هيڅ وئيلې نۀ شو
ښۀ پوهيږي چې دا ولې
ښۀ پوهيږم چې دا ولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګونه

د سحر يخو بادونو
ډلې ډلې ورله ورشئ
په سپين مخ ئې تورې زلفې
په مزه مزه خورې کړئ
په بدن ئې خوشبويانې
د سحر خورې ورې کړئ
بيا ئې دواړه شونډې ښکل کړئ
خو چې ويښه درنه نۀ شي
لا به خوب ئې پوره نۀ وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا به سترګې وي تر اوسه
تاسو غوږ کېښې ورته رو رو
د مئين خبره اوکړئ
دا به خوب کښې په خندا شي
تاسو ټول ترې غلي غلي
د خندا رنګونه پټ کړئ
بيا زمونږ کلي ته راشئ
دا رنګونه هره خوا کښې
د خوشبو غونډې خوارهٔ کړئ
چې زمونږه لېونتوب هم
د قرار خبرې زده کړي
په سکون چرته اودهٔ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

تهٔ چې وائې ما کړه هیره
زما هم دغه ارمان دے
چې د زړهٔ د سر د پاسه
زهٔ د صبر تیګه کیږدم
لکه زهٔ چې درنه هیر یم
داسې تهٔ شې رانه هیره
خو زما لیونۍ مینې
تا جوړ نهٔ دي اوریدلي
,, ځان ،، د ځانه نهٔ هیریږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتله

راته وائي ما معاف کړه
ښة خبر ده ښۀ پوهيږي
چې قاتله ده د ميني
ده قاتله د جذباتو
ارمانونو احساساتو
د فکرونو تخليقاتو
چې د دومره ستمونو
باوجود معافي غواړي
داسې ښکاري زما مينه
بيا زما د مجبورۍ نه
امتحان د صبر اخلي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

وران کنډر

تهٔ زما نه مینه غواړې
خو ددې نه خبر نهٔ ئې
چې زما سره زړهٔ نشته
یو ویرانه شان کنډر دے
پکښې سترې ارمانونه
زوریدلي حسرتونه
بې وسیانې محرومیانې
یو تر بله غاړه وتي
د مودو راسې اودهٔ دي
دلته مینه مینه نشته
ورشه داسې چاله ورشه
چې ئې زړهٔ وي په سینه کښې
لا د مینې خبر نهٔ وي
لا ئې غم لیدلے نهٔ وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال

ما په ډېرو مرادونو
د ,,بابا ،، لمن نیولې
خپې تناکې ګرېوان څیرې
اوچې شونډې تراړې تراړې
په غلبیل غلبیل سینه کښې
ارمانونه مې راوړي
د معصوم زړګي په کور کښې
حسرتونه مې ساتلي
د کلونو انتظار مې
بې وسۍ سره مسکے شو
چې زما ,,لېونۍ ،، مینه
د بابا لمن ته راغله
ما ئې غلې ننداره کړه
په سپین مخ ئې تورې زلفې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګېدلې خورېدې
يو ساعت غلې ولاړه
پټې سترګې فکر وړې
بيا ئې سرې منګلې دواړه
د ,,بابا ،، په سينه کېښوې
شوه راټيټه په ژړا شوه
بيا ئې هر يو مهين کاڼے
ډېر په مينه مينه ښکل کړو
بيا په مخ ئې رنې اوښکې
شوې کړې وړې رواني
لاس ئې پورته کړل دعا ته
زما زړۀ په درزيدو شو
دعاګانې مې غوختلې
چې زما عظيمه خدايه
يا مې سوال د ,,لېونې ،، کړه
يا مې کاڼے د ,,بابا ،، کړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې غمه

هره ورځ چې مازيګر شي
د اسمان په مخ سرخيانې
د شفق خورې ورې شي
زۀ د ,, کلي ، نمر خاتۀ ته
د ,,چنار ،، د ونې لاندې
يم ولاړ په وروستو ګورم
څو ازغي ازغي فکرونه
څو درانۀ درانۀ غمونه
څو يادونه قيامتونه
راته سيورې سيورې کيږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې وسه زړګي کور کښې
طوفانونه زلزلې وي
کله اوښکې ناقراره
مې په زړۀ کښې لمبې کیږي
خو چې کله مازیګر هم
تورو شپو له غاړې ورکړي
زۀ کړم چغې په ژړا شم
کائنات راسره ژاړي
خو چې مونږ چا پسې ژاړو
هغه سمه تر ماښامه
په بې غمه خوب اوده وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

د شینکو غرونو لمن کښې
د ,, چنار،، د ونې لاندې
د خورو اوبو په غاړه
پېغلې جونه دي ولاړې
څوک یو بل په اوبو اولي
تکې شنې دي د خندا نه
څوک د حسن په کتاب کښې
د ژوندون فالونه ګوري
کله کله سیلۍ راشي
اوربلونه ټیل ماټیل کړي
سرې او شنې لوپټې ټولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو تر بل الول شي
د اسان په مخ وریځې
د رنګونو تماشې کړي
ولې ,,تهٔ ،، د پېغلو لرې
د اوبو په غاړه ناسته
په فکرونو کښې ئې ورکه
کله اوګورې اسمان ته
کله غرونو ته کتل کړې
بیا په مخ دې یو څو اوښکې
د زړګي د لورې راشي
سترې سترې شان راپاسې
په اوبو کښتې یو څو کاڼې
په یو بل پسې ګذار کړې
جوړې ماته کتے نهٔ شې
زما ,,خیال ،، په کاڼو اولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورکي

ماته یاد دي لاتر اوسه
هاغه تېر خوارۀ وختونه
چې په تکنه غرمه کښې
به کوڅې زمونږ د کلي
هسې رنګه وې خاموشه
لکه ژوند وي کډه کړے
د دې کلي چرته لرې؛
مونږ به د غه خاموشۍ کښې
د ,,چنار ،، د ونې لاندې
د سرې چینې په غاړه
د یو بل په خوا کښې ناست وو
ما به کله کله شګې
د اوبو نه کړې راغونډې
کورکي به مې ترې جوړ کړل
ته به شنه شوې د خندا نه
زۀ به ستا په تماشه ووم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په سترګو کښې به ورک شوم
تهٔ زما سترګو کښې ورکه
په دې هر يو ورک نظر کښې
بې حسابه وو رازونه
چې پرې تهٔ ښه پوهيدلې
چې پرې زهٔ ښهٔ پوهيدلم
يوه ورځې ښهٔ مې ياد دي
چې زهٔ ستا په انتظار ووم
پښه نيولے غوندې راغلې
ستا په سترګو کښې وې اوښکې
ستا د مخ رنګونه نور وو
چې کتل دې شاته شاته
زما زياته تلوسه شوه
نو تپوس مې درنه اوکړو
تا کړې چغې په ژړا شوې
څهٔ خبره دې اونهٔ کړه
راته ډېره نزدې راغلې
په وجود دې زلزله وه
زهٔ دې ښکل کړم په څو واره

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا په منډه شوې روانه
پښنه نیولې پښنه نیولې
زۀ اټاله شومه پاتې
د سوچونو سېلاب یوړم
داسې ډېر کالونه تېر شو
زۀ اوس هم په طمع طمع
تل په تکنه غرمه کښې
د ,, چنار ،، د ونې لاندې
د ارمان ځلې ته ناست یم
رنې اوښکې تویوومه
خورې شګې تولوومه
کورکې ترې جوړوومه
تېر وختونه یادوومه
وایم کله خو به راشې
کورکې به ,, کورکې ،، کړې
ولې ستا نه جوړې هیر دي
چې څوک داسې لېونے شته
چې په صبر نۀ پوهیږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

ته د همزولو سره ناسته د خندا نه شنه ئې
څوک دې په زلفو بې اختياره اوشيندې ګلونه
تۀ د حيا نه تکه سره شې خو څۀ غږ نۀ کوې
په سپين رخسار دې الول شي الواني رنګونه
زما نامه دې خولې ته راشي اخستل ئې غواړې
ولې ,,پښتو،، دې په احساس اولګوي چکونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

اور ووم لمبه شوم
زۀ څۀ ووم څۀ شوم
د ځانه ورک یم
تکل تکل یم
ستړے منزل یم
نیمګړے سوال یم
خپله منزل یم
ځان پسې ګرځم
چې کله رسم
او نه رسیږم
بنۀ لرې لاړ شم
لاړ شم فنا شم
ورک شم د ځانه
لکه چې ورک یم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیلتون

توره شپه ده تنهائي ده
زۀ په دغه تنهایۍ کښې
د دریاب په غاړه ناست یم
د اسمان په مخ وریځې
ګورې ګورې راخورې دي
کله اخوا کله دېخوا
شي اوښان اوښان رواني
سپوږمۍ اوخاندي ښکاره شي
په چپو چپو اوبو کښې
د خپل حسن تماشې کړي
په دریاب کښې غورزنګونه
غورزنګونه طوفانونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د ځان سره لاهو کړي
زۀ لاهو شمه فنا شم
په دې شور او هنګامو کښې
ناګهانه راښکاره شې
راله غلې غلې راشې
په خندا شې ښکته ګورې
زۀ هم ښکته ښکته ګورم
څۀ خبره کول غوارې
څۀ خبره کول غوارم
مونږه دواړه لا يو بل ته
حال د زړۀ وئيلے نۀ وي
چې اوبو کښې سېلاب راشي
تا زمانه چرته لرې
ما د تا نه چرته لرې
د ,,بيلتون ،، کلي ته يوسي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

تابوت

چې زما د ارمانونو
د بې کوره حسرتونو
د خوږو وږو خيالونو
د نيمګړو اميدونو
ټول سامان د مرګ تيار شو
د رنګونو په تابوت کښې
قط په قط پاندې خوندي شو
نو بيا دغه قاتلانو
سنګدلانو ظالمانو
ماته اووے نزدې راشه
تماشه د تابوت اوکړه
چې د قتل دا سامان دې
په څۀ کم دے چې پوره شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

هاغه شپه به هېره نۀ کړم
چې د ستورو په ځلا کښې
د سپوږمۍ تته رڼا کښې
وے زما په خوا کښې ناسته
ما قيصه درته کوله
د خپل ژوند د محروميانو
د بې وسه مجبوريانو
چې خبره ستا د هجر
دې قيصه کښې کله راغله
يو څو اوښکې ناقراره
مې لېمو کښې الول شوې
د وجود هره ذره مې
نوره هم ذره ذره شوه
لېوني زړۀ راته اووے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن ئې سر په پښو کښې کېږده
ښه په چغو په ژړا شه
چې د هر څۀ نه خبر شي
ولې ,, عقل ،، راته اووے
پام کوه چې چغې نۀ کړې
ګني مينه به رسوا کړې
تا زما دا قيصه تولـه
ډېر په غور اوريدلـه
په سوچونو کښې وې ورکه
تا کتل پورته اسمان ته
ستا په سترګو کښې هم اوښکې
ملغلرې ښکاريدلې
ستا هم زړۀ وو راډک شوے
ولې مينه پښتنه وه
تا ,, اقرار ،، کولے نۀ شو
ما ,, اظهار ،، کولے نۀ شو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسم

تر پرونه چې به کله
د اسمان په مخ وریځې
ګورې ګورې رایو ځائے شوې
زما زړۀ کښې به دننه
مستئ واچول تالونه
هر ارمان به مې نغمه شو
سندریزه حسرتونه
ولې نن چې کله کله
د اسمان په مخ وریځې
ګورې ګورې رایو ځائے شي
زما زړۀ کښې شي راپورته
ارمانونه تندرونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښائستونه راته ښکاري
بلاګانې وحشتونه
شي په مخ مې را روانې
رنې اوښکې قطارونه
بې اختياره مې راياد شي
تېر وختونه قيامتونه
په زړګي مې راخوارۀ شي
د فکرونو چنارونه
ځان له غلې غلې ژاړم
چاته نۀ وايم حالونه
زۀ يريږمه په زړۀ کښې
چې د ے نوم زما په شونډو
په ژړلو کښې رانۀ شي
چې دې مينه رسوا نۀ شي
چې مې مينه رسوا نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور په څلي

زړۀ مې هاغه ورځې غواړي
چې ورکوټے ووم ماشوم ووم
د هر غم نه ناخبره
به دې غېږه کښې اودۀ ووم
چې به کله په ژړا شوم
تا به زۀ قلارولم
مابه لاس درنه چاپېر کړۀ
تا به مورې ښکلؤلم
چې به شین شوم د خندا نه
تا به غېږ کښې لوبولم
چې به کله ووم ناروغه
ستا په مخ به رنږې اوښکې
بې اختياره بهيدلې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

تول شپه به دې شوګیر کړه
ته به نۀ اوده کیدلې
چې زېبرګې به مې کولو
تا سینې ته به راجوخت کړم
تر هغې به وار خطا وې
چې تر څو به زما سترګې
مورې نۀ وې غړیدلې
بیا چې کله مې خړپوسې
په مزه مزه ایزده کړې
تۀ به ناسته راته خوا کښې
په خندا نۀ مړیدلې
هر ماښام به دې راتولې
کړې د چم محلت خزلې
دا به ماته دې لوګې کړې
د ,,نظره،، یریدلې
بیا چې کله زما مورې
ما اول قدم کړو پورته
ته په کور کښې ګرمه ګرمه
اخوا د ېخوا ګرځیدلې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټول کلي چم محلت کښې
شيرنيانې دې ويشلې
چې په ماتو قدمونو
به ستا غيږې ته راتللم
تۀ به زړۀ کښې پټه پټه
ځان له من من غټيدلې ؛
بيا مې ژبه پرانستله
ما خبرې زده کولې
په څو وارې به دې ښکل کړم
چې په تته تته ژبه
ما به ځان ته رابللې
خو چې کله زما مورې
زۀ ايله د ګرځيدو شوم
د خپل کور د دروازې نه
لا بهر وتلے نۀ ووم
چې زما د مينې کور کښې
د ہر بې وخته طوفان راغے
زۀ په چغو چغو راغلم
ما وئيلې زما مورې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې تا جواب رانکړو
بس سینې ته دې راجوخت کړم
اخري ځلې د ښکل کړم
بیا تهٔ ډېره لرې لاړې
زهٔ دې پرېښودم یواځې
زهٔ ,, یواځې ،، هم رالوے شوم
خو په اور او په لمبو کښې
اوس زلمے یم ګرانې مورې
نن دې ځلې ته ولاړ یم
خلق ماته ,, لایق ،، وائي
په دوه کسو کښې یادیږم
خو بې تانه خپلې مورې
دا ژوندون نیمګړے ښکاري
دا ژوندون نیمګړے ښکاري

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

منت

ستا په ښائست مې قسم
ستا په حيا مې سوګند
ډېر مې زړۀ صبر کړلو
خو چرته صبر نۀ شو
چې سترګې پټې کړمه
تۀ راته وړاندې راشې
ډېرې خبرې اوکړې
ډېرې خبرې اوکړم
د خپلې مينې په نوم
دغه منت اومنه
ما نه خفه چې نۀ شې
زۀ د ژوندون په لاره
ګلې يواځې يمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځۀ دې اوکړل

خپل خوارۀ وارۀ فکرونه
خپل ذره ذره وجود مې
خپل لمبه لمبه احساس مې
ستا د مینې په لمن کښې
په مزه مزه راټول کړو
زۀ د خپل ځان نه خبر شوم
د مودو نه سترړے عمر
راته خوږ غوندې ښکاره شو
اوس چې تا کړه لاره بدله
ښځۀ دې اوکړۀ د زړۀ سره
ستا د مینې لېونے به
یو ځل بیا ذره ذره شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

تا نن ډېر په بې فکرۍ کښې
دا خبره ماته او کړه
چې تا ,, درد ،، لیدلے نۀ دے
تۀ د مینې خبر نۀ یې
زما هم دغه ,, ارمان ،، دے
چې د مینې په لمبو کښې
سوزیدلے چرته نۀ وے
کاش ما درد لیدلے نۀ وے
کاش ستا خیال ته ,, تنهایۍ ،، کښې
ژړیدلے چرته نۀ وے
صبر شوے وے له تانه
ناقراره دومره نۀ وے
لکه تۀ چې ئې بې غمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې زۀ هم بې پروا وے
خو زۀ څۀ اوکړم مجبور يم
نۀ د تا نه صبريدے شم
نۀ زۀ ستا په لور درتلے شم
نۀ نامه دې اخستے شم
نۀ په چغو ژړيدے شم
ځکه ستا عزت ډېر ګران دے
ماته ګلې د خپل ځانه
چېه خوله په سرو لمبو کښې
مودې اوشوې لمبه کيږم
سترګې پټې کړم يواځې
ستا خيالونو ته خنديږم
که هر څو صبريدل غواړم
زۀ د تانه نۀ صبريږم
تر سحره پورې ناست يم
زۀ په خپل نصيب ژړيږم
ددې هر څۀ باوجود چې
تا نن داسې راته اووے
چې د ,, مينې ،، خبر نۀ ئې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو نور هيڅ وئيلے نۀ شم
که راتلے مرګ بې اجله
دا خبره دې پوره وه
زۀ به مړ ووم د زړۀ سره
خو يقين به دې وو شوے
چې زما لېونى مينه
مرګے هم نۀ وژلے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

ناقراره غوندې خيال ووم
له مودو ذره ذره ووم
تا په ډېره پاکه مينه
مقدسو احساساتو
زۀ راغونډ کړمه يو ځائے ته
لکه بُت دې مکمل کړم
زۀ په ژوند کښې په وړمبي ځل
شوم خبر له خپله ځانه
ناقراره ستړے عمر
راته خوږ شو راته ګران شو
ستا د خيال په رنګينو کښې
زۀ د خپله ځانه ورک شوم
چې ستا نوم به زما خولې له
تنهايۍ کښې کله راغلو
رښې اوښکې د خلوص به
مې په مخ لړۍ لړۍ شوې
زۀ به څومره ووم خوشحاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دا سوچ کولے نهٔ شې
خو غماز چې مېنځ ته راغے
ستا خلوص ئې رېز مرېز کړو
تهٔ شوې دومره مروره
چې دې زهٔ ټوټې ټوټې کړم
د خپل ځان دا خورې پاڼې
چې مې څومره جوړولې
دومره نور هم ورانیدلم
بیا په زړهٔ مې تیره کیښوه
د خپل ځان دغه ټوټې مې
په سور اور لمبه لمبه کړې
اخر دا چې زهٔ ایره شوم
بیا د وخت یادونه راغلهٔ
زهٔ ئې واخستم په مخه
د مشرق نه تر مغربه
د شمال نه تر جنوبه
زهٔ ذره ذره شوم خور شوم
د وجود خورې ذرې مې
اوس په یو بل پسې ژاړي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library